

Slut med blødsødenhed overfor afghanske teenagere!

(bragt i forkortet version i Information september 2010)

Da regeringen kørte Udlændingeloven gennem kødhakkeren lige inden sommerferien, blev et enkelt følsomt område udskudt. Nu gælder det de uledsagede mindreårige asylansøgere – dvs. de unge under 18, som kommer alene uden forældre og søger asyl. Antallet er stigende i hele Norden, næsten alle drenge på 15-17 år fra Afghanistan. Dog stadig et beskedent antal: sidste år fik 114 ophold, heraf de 86 efter de normale, restriktive asylregler, som gælder for voksne – der blev altså kun taget særlige hensyn i 28 sager, og langt de fleste blev afvist.

Men nu skal det være slut med denne blødsødenhed – de skal underkastes endnu grundigere kontrol omkring alder og familie, og de få som man er nødt til at give ophold pga. international lov, skal smides ud igen så snart de fylder 18! Den sidste (og største) portion skal sendes tilbage til særlige lokale børnecentre, som Danmark vil bygge i hjemlandet.

Situationen med de store drenge er svær at løse. Det er dog næmest kvalmende at læse regeringens lovforslag, som er gennemsyret af mistænkeliggørelse, anklager og en total mangel på menneskelig forståelse. En del af dem er måske nok fyldt 18 år, en del har måske familie i hjemlandet selvom de benægter det, og en del er måske ikke asylretligt konkret forfulgte. Ikke desto mindre er de grundigt i klemme, når de står i et dansk asylcenter. At anklage dem for at misbruge systemet er lige groft nok.

De har mistet nære familiemedlemmer og er vokset op med krig. De har overlevet måneders halsbrækkende flugt og har tit en stor gæld til menneskesmuglerne – eller familien har solgt hus og jord for at give dem sikkerhed og et bedre liv. Ingen nulevende afghaner kan huske fred og tryghed, så det er den eneste chance. De unge er ensomme og savner deres familie og hjemland – det er ikke lykken at være i deres sko, men det er endnu værre for dem at vende hjem igen.

Regeringen har hørt om hollandske børnehjem i Angola og norske planer om modtagecentre i Afghanistan. Ordet "sikkerhed" nævnes bare ikke en eneste gang – hvordan har man tænkt sig konkret at sikre centrene? De vil være en rød klud i ansigtet på Taleban, som er i fremgang trods vores storstilede krigsindsats. Og hvordan sikre udslusningen til det afghanske samfund igen?

Idéen med at give en opholdstilladelse og inddrage den, når den unge fylder 18, er både umenneskelig og Molbo-agtig i forhold til den indsats, der gøres for de unge i kommunerne under integrationsloven. Hvad skal de (og Danmark) få ud af et enkelt år eller to med danskundervisning, uddannelsesplan, værge osv.? En del af den særlige støtte, de modtager, skal dog også skæres væk ifølge lovforslaget. Det er meget svært at se, hvordan integration og udvikling skal kunne foregå i denne atmosfære af midlertidighed og modvilje.

Michala Clante Bendixen, Komiteen Flygtninge Under Jorden